

ENTREVISTA

TÉ sentit de l'humor, és amable, un mestre de llançar frases subjectes a la lliure interpretació i mira amb somriure murri quan diu que en els últims anys s'ha sentit ben tractat a Roma. I no entra en més detalls. El bisbe de Lleida, Joan Piris, va arribar fa 6 anys

amb la missió de concloure el litigi de l'art. En això ha xocat contra la realitat, però en el que no ha dubtat ni un moment ha estat en la seua lluita per ajudar els desfavorits, amb projectes com els pisos del Seminari i el consorci contra la pobresa.

«El Diocesà és una de les 'creus' que més m'han fet patir»

Joan Piris

| BISBE DE LLEIDA |

M. A. MARTÍN/R. BANYERES

Als seus 75 anys acabats de complir, el bisbe de Lleida, Joan Piris, acaba de presentar la seua renúncia. És el que dicta el dret canònic. Confia que en un any a tot estirar li arribarà el relleu. No entra en com creu que serà el seu successor, però sí que repassem amb ell els seus sis anys a Lleida.

El litigi del Diocesà ha sigut la 'creu' més gran que s'ha trobat en la seua carrera?

De la meua carrera no, perquè he tingut moltes creus. Tanmateix, des que sóc a Lleida no ha sigut la creu més gran, però sí una de les creus, si volen anomenar-ho així, que més m'han fet patir.

Per què l'ha fet patir?

Creia que no ho explicàvem bé, perquè no s'entenia bé. Aragó i Lleida tenim visions diferents i totes dos no s'han trobat. A nivell de bisbes hem arribat a un nivell d'entesa molt interessant i positiu, però hi ha problemes polítics i competències d'Aragó i Catalunya que estan a l'aire i no arriben a un punt d'acord.

Com s'hauria d'haver explicat?

Nosaltres, els emissors de les notícies, no ens hem sabut explicar: ens hem dedicat a defensar i a discutir per la propietat i aquest no és l'únic problema. Hi ha ferides al poble aragonès i al català i això no ho hem treballat pastoralment. Per exemple, potser les diòcesis a l'hora de donar una resposta no encertem a aclarir l'assumpte. Ara sembla que ens entenem més al parlar.

Les administracions han fet tot el possible?

Em falten elements, perquè quan jo vaig arribar aquí ja s'havia actuat... i molt. Des que jo sóc aquí han respectat el que els he proposat.

Diu que havien actuat molt. Massa?

No ho sé. Aquests problemes s'han enverinat perquè s'ha tractat a nivells barrejats. No s'ha distingit una cosa de l'altra. Hi ha problemes legals en els quals jo no puc entrar, hi ha legislació.

Vol aprofitar la seua renúncia per dir alguna cosa que en aquests anys no hagi dit?

Sobre el litigi, he dit tot el que havia de dir, aquí i a Roma.

LLEONARD DELSHAMS

«No sé si a Roma entenen el litigi, l'únic que puc dir és que allà he estat molt ben tractat últimament»

«El procés català, si parlem només a nivell jurídic, no funciona»

«M'hauria agradat tenir més hores per visitar la gent»

I a Roma, ho han entès?

No ho sé, l'únic que puc dir és que a Roma, últimament, he estat molt ben tractat. I no dic res més.

Quan estaran enllestits els pisos del Seminari?

Suposo que el 2015 estarà acabat. No sé si també pagat. Les aportacions econòmiques són ara com un reg per degoteig. Van lentes, però mai no agraiem prou tots els ajuts rebuts.

Com veu el consorci contra la pobresa creat juntament amb la Paeria?

El consorci encara està en marxa, viu. Va tenir un parèntesi, perquè teníem el projecte educatiu però llavors ens faltava el finançament. Ara ens tornarem a reunir després que l'ajuntament hagi aconseguit el finançament.

Creu que tindrem un alberg per a les persones sense sostre?

Volem fer més que un alberg. El que havíem proposat a la Paeria no vam poder fer-ho a causa de la crisi. Ara disposarem d'un capital per impulsar-lo.

Està decebut pel paper de la Paeria?

Suposo que deuen haver fet el que han pogut, que aquest no serà el seu únic problema.

Veurem parròquies gestionades per laics?

Jo crec que sí. La meua aposta pels laics en part està motiva-

da per la falta de sacerdots, però no exclusivament, hem recuperat una riquesa de l'Església que són el poble de Déu.

Quin perfil li agradaria que tinguis el seu successor?

No sóc gaire aficionat a la ciència-ficció. El que vingui, benvingut serà.

Com veu els canvis introduïts pel papa Francesc?

Benvinguts els canvis. No són canvis, és un moviment de reconversió, no és només una qüestió d'imatge, sinó també de principis. No l'ha començat el papa Francesc, des del concili hem fet molts passos, però encara en calen més.

Com valora la mà dura contra la pederàstia?

S'està fent ara. I el papa Benet també va entrar a totes en aquesta matèria però no tenia tanta repercussió.

Com veu el procés sobiranista a Catalunya?

Borrós, amb boira. Hi ha catòlics que pensen molt diferent sobre aquest assumpte. Totes les opcions són legítimes si respecten la legalitat i els drets de les persones. No sé com acabarà. La situació s'està compli-

cant molt perquè hi ha dos nivells, el jurídic i el polític. Si parlem només a nivell jurídic, la cosa no funciona. Com allò dels béns [riu]. Precisament vaig desjudicialitzar el problema dels béns per això.

A l'hora de fer balanç, de què se sent més orgullós?

Orgullós, de res. Agraït, a molta gent: els sacerdots que, alguns fins i tot amb problemes de salut, seguien a peu d'obra; m'he sentit seguit per un gran percentatge dels laics de l'església de Lleida...

Li falta acabar alguna cosa?

Sempre. Els meus pecats són sempre d'omissió. M'hauria agradat tenir més hores per visitar la gent. Als que hem estat en parròquies ens agrada més la vida de la gent.

I que farà quan li arribi el relleu?

No ho sé. M'agradaria ser útil en algun lloc, potser col·laborant en una parròquia, a prop del mar. Segurament fora de Lleida, però em reservaré una habitació aquí. Sigui on sigui, hauran d'encarregar-me alguna cosa. Sense fer res, no puc estar.